DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 20 września 1952 | Nr 16 | Poz. 176—188

T R E Ś Ć :

176.

ZARZĄDZENIE Nr 170

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 sierpnia 1952 r.

w sprawie zwolnienia zakładów interwencyjnych od obowiązku składania sprawozdawczości operatywnej z produkcji i zbytu stolarki budowlanej.

(L. dz. IX/120/0/25/52).

§ 1. Zwalnia się zakłady interwencyjne podległe Centralnym Zarządom Budownictwa Miejskiego od obowiązku składania sprawozdań operatywnych wprowadzonych Zarządzeniem Nr 112 z dnia 30 maja 1952 r. w sprawie sprawozdawczości operatywnej zakładów przemysłowych wydzielonych i interwencyjnych z produkcji i zbytu stolarki budowlanej typowej (Dz. Urz. Min. Bud. M. i Os. Nr 11/52, poz. 119).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie w dniu 15 sierpnia 1952 r.

Minister w/z **A. Wolski**

177.

ZARZĄDZENIE Nr 173

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 29 sierpnia 1952 r.

w sprawie trybu postępowania przy zawieraniu umów o najem lokali użytkowych lub części budynków oraz umów o dzierżawę nieruchomości przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli z jednostkami gospodarki nieuspołecznionej.

(L. dz. GM/2/2369/52).

Celem uporządkowania sprawy zawierania przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli umów o najem lokali użytkowych lub części budynków oraz umów o dzierżawę nieruchomości z jednostkami gospodarki nieuspołecznionej zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy zawieraniu umów o najem lokali użytkowych lub części budynków oraz umów o dzierżawę nieruchomości z jednostkami gospodarki nieuspołecznionej przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli obowiązane są przestrzegać przepisów zawartych w instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1952 r.

2. Traci moc okólnik Ministra Budownictwa Nr 16 z dnia 21 kwietnia 1949 r. w sprawie najmu nieruchomości — L. dz. V/3-2132/49 — (Dz. Urz. Ministerstwa Odbudowy Nr 7, poz. 70).

Minister w/z **A. Wolski**

Załącznik do zarządzenia Nr 173 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

I N S T R U K C J A

w sprawie trybu postępowania przy zawieraniu umów o najem lokali użytkowych lub części budynków oraz o dzierżawę nieruchomości przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli z jednostkami gospodarki nieuspołecznionej.

I. 1) W miastach i osiedlach objętych publiczną gospodarką lokalami, lokale użytkowe (części budynków) mogą być zajmowane wyłącznie na podstawie przydziału, wydanego przez właściwą władzę kwaterunkową (nakaz kwaterunkowy).

2) W miastach i osiedlach, w których nie została wprowadzona publiczna gospodarka lokalami, użytkowanie lokali użytkowych może mieć miejsce w zasadzie tylko na podstawie przydziału prezydium miejskiej (gminnej) rady narodowej (art. 18 dekretu z dnia 21.XII.1945 r. o publicznej gospodarce lokalami — Dz. U. R. P. Nr 36 z 1950 r., poz. 343).

3) Na obszarze m. st. Warszawy i powiatu warszawskiego najem części budynku na cele biurowe wymaga w każdym przypadku zgody Pełnomocnika Rządu do spraw nabywania i najmowania nieruchomości dla instytucji państwowych.

II. 1) Umowy najmu lokali użytkowych (części budynku) w miejscowościach objętych publiczną gospodarką lokalami mogą regulować jedynie wysokość zapłaty czynszu oraz prawa i obowiązki stron nieustalone obowiązującymi przepisami.

2) Umowy najmu lokali użytkowych (części budynków) mogą regulować całokształt stosunków pomiędzy wynajmującym, a najemcą jedynie w przypadku, gdy przedmiot najmu znajduje się w miejscowości nie objętej publiczną gospodarką lokalami, w przypadkach, kiedy prezydium miejskiej (gminnej) rady narodowej odmówiło przydziału lokalu, a uzyskanie tego lokalu jest uzasadnione gospodarczą koniecznością.

III. 1) Wysokość czynszu najmu nie może w zasadzie przekraczać norm ustalonych w uchwale Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1950 r. w sprawie czynszów za lokale użyt-

kowe, wynajmowane przez jednostki administracji państwowej oraz instytucje i przedsiębiorstwa uspołecznione (Mon. Pol. Nr A-77 ,poz. 889).

2) Wynajmujący oprócz czynszu może pobierać tylko zwrot kosztów dostarczonego z własnych urządzeń oświetlenia lokalu, ogrzewania i wody z własnych urządzeń centralnych oraz używania dźwigów.

IV. 1) Przedmiotem najmu powinny być w zasadzie lokale (części budynków) znajdujące się w stanie zdatnym do użytku.

2) Drobne remonty i naprawy połączone ze zwykłym używaniem przedmiotu najmu obciążają najemcę. Wszelkie inne remonty i wydatki obciążają właściciela budynku (lokalu).

V. 1) Do dokonania remontu przedmiotu najmu najemca może się zobowiązać tylko w przypadku przewidzianym w p. II ust. 2.

2) Remont powinien być dokonany na koszt wynajmującego.

3) Umowę o najem lokalu (cz. budynku) wymagającego remontu należy zawrzeć co najmniej na taki okres czasu, który pozwoliłby na pełną amortyzację poczynionych wkładów. Umowa powinna zawierać upoważnienie najemcy do wykonania remontu oraz zastrzeżenie, że koszty remontu potrącane będą w odpowiednich kwotach z miesięcznego czynszu najmu do czasu ich całkowitego pokrycia.

4) Postanowienia ust. 2), 3), odnoszą się do ulepszeń i adaptacji dokonywanych przez najemcę w przedmiocie najmu, które ze względu na ich rodzaj nie będą mogły być odłączone i zabrane po wygaśnięciu umowy.

VI. 1) Zawieranie z osobami gospodarki nieuspołecznionej umów o najem lub dzierżawę nieruchomości (placów, terenów składowych, placów z zabudowaniami gospodarczymi itp.) może mieć miejsce tylko w tym przypadku, gdy zostały wyczerpane możliwości uzyskania poszukiwanej nieruchomości w trybie dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr 4 z 1952 r., poz. 31), a przydzielenie względnie wydzierżawienie poszukiwanej nieruchomości przez właściwe terytorialnie organy jednolitej władzy państwowej jest niemożliwe z przyczyn natury formalno-prawnej, zaś objęcie przez zjednoczenie (przedsiębiorstwo) przedmiotowej nieruchomości uzasadnione jest stwierdzoną koniecznością gospodarczą.

2) Postanowienia pkt. I ust. 3, III. ust. 2, V ust. 2. 3. 4. mają odpowiednie zastosowanie.

VII. Wysokość czynszu najmu (dzierżawnego) nie może przekraczać stawek ustalonych dla nieruchomości przez prezydium właściwej rady narodowej.

Jeżeli wysokość czynszu nie została w tym trybie ustalona należy stosować stawki, odpowiadające przeciętnej wysokości czynszu ,płaconego w tej samej miejscowości za podobne nieruchomości; właściwa terytorialnie Rada Narodowa stwierdza, czy stawka czynszu odpowiada stosunkom miejscowym.

VIII. 1) W umowach o najem lub dzierżawę, o których mowa w pkt. XII podpis wynajmującego (wydzierżawiającego) powinien być notarialnie poświadczony, a same umowy powinny być ujawnione w księdze wieczystej, chyba, że przedmiot najmu lub dzierżawy objęty został na podstawie przydziału władzy.

2) W pozostałych umowach (pkt. XI) wystarczy stwierdzenie autentyczności podpisu wynajmującego (wydzierżawiającego) przez zjednoczenie.

IX. 1) Każda umowa powinna zawierać określenie stanu w jakim przedmiot najmu lub dzierżawy się znajduje, z wyszczególnieniem ewentualnych braków i zniszczeń.

2) Umowy najmu lokali (części budynku) nie mogą zawierać zobowiązania do zapłaty z góry za okres przekraczający więcej niż 3 miesiące.

3) Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) zawierające umowy, o których mowa, nie mogą przyjmować na siebie obowiązku uiszczania za drugą stronę podatków i opłat skarbowych, w szczególności podatku od nabycia praw majątkowych, podatku od nieruchomości itp.

X. Umowy powinny zawierać klauzulę, że koszt zawarcia umowy i ewentualnie koszt wpisu do księgi wieczystej obciąża w całości wynajmującego (wydzierżawiającego). Koszt wpisu do księgi wieczystej może być wyłożony przez najemcę (dzierżawcę) za wynajmującego (wydzierżawiającego) i potrącany następnie w całości z najbliższych należności, przypadających wynajmującemu tytułem czynszu najmu (dzierżawy). Odpowiednie postanowienie w tym przedmiocie powinno być umieszczone w umowie.

XI. 1) Umowy o najem lub dzierżawę, z wyjątkiem umów, o których mowa w pkt. XIII, zawiera zjednoczenie (przedsiębiorstwo) we własnym zakresie. Dyrektor Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) ponosi pełną odpowiedzialność tak za celowość i gospodarczą konieczność zawarcia umowy jak i za poszczególne merytoryczne postanowienia umowy.

2) Zawarcie umowy winno być poprzedzone zebraniem odpowiednich dokumentów, o których mowa w pkt XIII.

3) Zjednoczenie obowiązane jest zawiadomić dla celów ewidencyjnych właściwy centralny zarząd o każdej podpisanej umowie, załączając jej odpis.

XII. 1) Umowy o najem lub dzierżawę, które przewidują, że wartość świadczeń najemcy (dzierżawcy) w okresie trwania umowy przekroczy sumę 15.000 zł oraz umowy, które mają być zawarte na okres dłuższy niż 2 lata — podlegają kontroli wstępnej i uzyskują moc prawną dopiero po ich zatwierdzeniu przez właściwy centralny zarząd.

2) Do wartości świadczeń najemcy (dzierżawcy) dolicza się również wartość ewentualnego remontu, który ma być wykonany na koszt wynajmującego (wydzierżawiającego).

3) Zatwierdzeniu przez centralny zarząd podlega także prolongata umów wymienionych w pkt XI w tych przypadkach, jeśli łączna wartość świadczeń najemcy (dzierżawcy) przekracza sumę 15.000 zł.

XIII. Zjednoczenie (przedsiębiorstwo), kierując do centralnego zarządu wniosek o zatwierdzenie umowy (pkt XII), powinno załączyć:

a) projekt umowy w dwu egzemplarzach,
b) opinię radcy prawnego co do zgodności projektu umowy z obowiązującymi przepisami prawnymi,
c) uzasadnienie celowości i gospodarczej konieczności zawarcia umowy (dowód, że prezydium właściwej terytorialnie rady narodowej odmówiło zjednoczeniu (przedsiębiorstwu) przydzielenia względnie wydzierżawienia poszukiwanej nieruchomości, budynku lub lokalu względnie wyjaśnienie lub dowody, stwierdzające, że uzyskanie niezbędnej nieruchomości w innym trybie nie było możliwe),
d) szkic sytuacyjny nieruchomości, plan budynku lub lokalu z podaniem powierzchni placu, zabudowań lub powierzchni użytkowej lokalu,
e) dowód stwierdzający prawo własności lub prawo dysponowania nieruchomością, budynkiem (lokalem), a w szczególności:
   1) jeśli wynajmującym (dzierżawcą) jest właściciel — aktualny wyciąg z księgi wieczystej,
   2) jeśli wynajmujący (wydzierżawiający) nie jest właścicielem — umowa jego z właścicielem względnie legitymacja tej osoby do działania;
   jeżeli legitymacją osoby działającej w imieniu właściciela jest jego pełnomocnictwo, podpis na pełnomocnictwie powinien być notarialnie poświadczony,
   3) jeżeli jest kilku właścicieli — pełnomocnictwo notarialnie poświadczone dla osoby reprezentującej prawa pozostałych współwłaścicieli,
   4) jeżeli umowa zawierana jest z osobą prawną — osoby działające jako jej organa powinny legitymować się odpowiednimi dokumentami urzędowymi (wyciąg z rejestru, zaświadczenie władzy rejestracyjnej stowarzyszeń itp.),
   5) w przypadku gdy nieruchomość (budynek) stanowiła mienie opuszczone lub poniemieckie w rozumieniu dekretu z dnia 8 marca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) — dowód (postanowienie sądu) że posiadanie nieruchomości zostało przywrócone pierwotnemu właścicielowi lub spadkobiercom,
   6) w odniesieniu do budynków, położonych w m. st. Warszawie — zaświadczenie Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy, że budynek nie przeszedł na własność Państwa na podstawie art. 8 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 279);
f) przy umowach o najem lub dzierżawę nieruchomości — zaświadczenie prezydium miejscowej rady narodowej co do wysokości czynszów obowiązujących dla tego rodzaju nieruchomości w danej miejscowości,
g) zaświadczenie właściwych władz, że nieruchomość nie została przeznaczona na inne cele, a odnośnie budynków, że nie przewiduje się ich rozbiórki, lub przebudowy do końca trwania umowy,
h) jeżeli przedmiot najmu (dzierżawy) wymaga remontów, napraw, ulepszeń lub adaptacji, które najemca (dzierżawca) ma wykonać na koszt wynajmującego (wydzierżawiającego) — kosztorys niezbędnych robót oraz obliczenie wykazujące, że poczynione wkłady zamortyzują się w okresie umownym,
j) w przypadku gdy umowa o najem dotyczy lokalu objętego przez zjednoczenie (przedsiębiorstwo) na podstawie przydziału kwaterunkowego — dokument stwierdzający przydział lokalu.

Projekty umów niezaopatrzone we wszystkie załączniki wymagane przez niniejszą instrukcję, a konieczne do załatwienia sprawy, będą zwracane zjednoczeniu (przedsiębiorstwu) do uzupełnienia.

XIV. Centralny zarząd po otrzymaniu projektu umowy — obowiązany jest zbadać:

a) celowość i gospodarczą konieczność zawarcia umowy,
b) zgodność projektu umowy z przepisami niniejszej instrukcji,
c) autentyczność i kompletność dokumentów i załączników, przedstawionych wraz z projektem umowy,

po czym skierować projekt umowy wraz z własną opinią i wnioskami do Departamentu Kontroli, celem dokonania kontroli wstępnej.

W przypadku gdy projekt nasuwa jakiekolwiek zastrzeżenia względnie wymaga uzupełnień lub poprawek, centralny zarząd — przed skierowaniem sprawy do kontroli wstępnej — wzywa zjednoczenie (przedsiębiorstwo) do niezwłocznego złożenia wyjaśnień względnie dokonania niezbędnych uzupełnień lub poprawek.

XV. Centralny zarząd obowiązany jest kierować do kontroli wstępnej również umowy zawierane przez zjednoczenie (przedsiębiorstwo) we własnym zakresie (pkt XI), jeśli istnieje uzasadniona wątpliwość co do celowości zawarcia umowy lub co do istnienia konieczności gospodarczej względnie co do tego, czy uzyskanie poszukiwanego obiektu istotnie nie mogło nastąpić w innym trybie.

XVI. Jeśli w wyniku badań oraz kontroli wstępnej, przeprowadzanych stosownie do postanowień pkt XIV, projekt umowy nie nasuwa żadnych zastrzeżeń, centralny zarząd wyraża zgodę na zawarcie umowy przesyłając jej odpis do Gabinetu Ministra dla celów ewidencyjnych.

178.

ZARZĄDZENIE Nr 175
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 4 września 1952 r.

w sprawie kontroli kosztów na wybranych budowach.

(L. Dz. D. I/5/5307/52).

W związku z § 19 zarządzenia Nr 84 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6 maja 1952 r. w sprawie wprowadzenia w życie uchwał i wytycznych IV Krajowej Narady Budownictwa (Dz. Urz. Min. Bud. M .i O. Nr 9, poz. 91), zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się tymczasową instrukcję w sprawie kontroli kosztów materiałów i robocizny bezpośredniej oraz sumy globalnej w r. 1952 na wybranych budowach, stanowiących załącznik do zarządzenia.*)

§ 2. Kontrola kosztów własnych na wybranych budowach powinna być przeprowadzona przez kierowników robót, rachunkowość księgową i komórki kosztów własnych, zgodnie z zarządzeniem wewnętrznym Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 28 lipca 1951 r. L. Dz. G. M. 3/2051/51.

§ 3. Zobowiązuje się: Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego Warszawa, Śląsk, Północ, Południe, Zachód, Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych Budownictwa Miejskiego, Centralny Zarząd Sprzętu i Mechanizacji Budownictwa Miejskiego (Przedsiębiorstwo Robót Zmechanizowanych), Centralny Zarząd Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego, Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „Z.O.R." do terminowego wykonania postanowień tymczasowej instrukcji, w celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, związanych z kontrolą kosztów własnych w wykonawstwie budowlanym.

§ 4. Departament Planowania przeanalizuje i zestawi zbiorcze wyniki kontroli kosztów za rok 1952 w terminie do dnia 20 lutego 1953 r.

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 września 1952 r.

Minister: **R. Piotrowski**

179.

OKÓLNIK Nr 51
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 lipca 1952 r.

w sprawie organizacji laboratoriów polowych.

(L. dz. D. VII/3-5041/52).

Zarządzenie Ministra Budownictwa z dnia 24.V.1950 r. (Dz. Urz. Nr 7, poz. 75), nakazujące stosowanie przepisów Zarządzenia Nr 102 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 maja 1950 r. w sprawie oszczędnego stosowania cementu w budownictwie oraz okólniki Ministra Budownictwa Miast i Osiedli: Nr 7 z dnia 14 marca 1951 r. (Dz. Urz. M B. M. i O. Nr 3, poz. 30), Nr 17 z dnia 25 kwietnia 1951 r. i Nr 22 z dnia 19 maja 1951 r. (Dz. Urz. M. B. M. i O. Nr 5, poz. 51 i 55), jak również pismo okólne z dnia 6 września 1951 r. (Dz. Urz. M. B. M. i O. Nr 10, poz. 103) i § 7 zarządzenia Nr 130 z 3 listopada 1951 r. (Dz. Urz .M. B. M. i O. Nr 15, poz. 138) podkreślają konieczność zorganizowania laboratoriów polowych i ważność właściwego dozowania cementu przez kontrolę cementu według zasad podanych w Instrukcji dla laboratoriów polowych.

Polecenia zawarte w powołanych aktach normatywnych nie zostały w pełni wykonane, gdyż tempo uruchomienia laboratoriów jest zupełnie niedostateczne.

W związku z powyższym poleca się, by:

1. Dyrektorzy Centralnych Zarządów i Dyrektor Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych:
   a) wydali zarządzenia nadzorowanym jednostkom, aby sprawa uruchomienia laboratoriów polowych potraktowana została jako zagadnienie pierwszo-planowe i polecili złożyć harmonogramy uruchomienia pozostałych zaplanowanych laboratoriów,
   b) przedłożyli do dnia 15 sierpnia 1952 r. w Departamencie Techniki sprawozdania z akcji uruchomienia laboratoriów.
2. Departament Techniki złoży do dnia 20 sierpnia 1952 r. do Gabinetu Ministra — sprawozdanie zbiorcze z przeprowadzenia powyższej akcji, wraz z wnioskami.

Minister: **R. Piotrowski**

*) Instrukcja rozesłana została do zainteresowanych przez Departament Planowania.

180.

OKÓLNIK Nr 52
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 lipca 1952 r.

w sprawie wyników współzawodnictwa pracy za II kwartał 1952 r.

(L. dz. D. VII/5/6310/52).

Czwarty etap współzawodnictwa o uzyskanie zaszczytnych tytułów „Najlepszej Załogi Budowlanej, Najlepszej Brygady, Najlepszego w Zawodzie, Najlepszego Kierownika Budowy i Najlepszego Majstra" został zakończony.

Spośród licznie biorących udział we współzawodnictwie pracy w nowych jego formach w resorcie Budownictwa Miast i Osiedli najlepsze wyniki za II kwartał br. uzyskali:

A. W Zjednoczeniach podległych Centralnym Zarządom B. M.:

I. o tytuł „Najlepszej Załogi Budowlanej.":

1. I miejsce — załoga budowy „Ozimek" — ZBM Opole,
2) II miejsce — załoga Zarz. Bud. Nr 2 ZBM — Szczecin,
3) III miejsce — załoga budowy M. D. M. blok I d. c. ZBM — Warszawa.

II. o tytuł „Najlepszego Zakładu Produkc. - Remontowego".:

1) I miejsce — załoga Centralnych Warsztatów Sprzętu B. M. Warszawa.

III. o tytuł „Najlepszego Kierownika Budowy":

1) I miejsce — Mrozowski Ryszard, kier, budowy Nr 75 Z. B. M. Gdańsk,
2) II miejsce — Antoniewicz Kazimierz, kier. budowy Szkoły w Choszcznie Z. B. M. Szczecin.
3) III miejsce — Kowalik Jan, kier. budowy O. R. Czeladź ZBM Sosnowiec.

IV. o tytuł „Najlepszego Kierownika Grupy Robót Instalacyjnych".

1) I miejsce — Pawlak Henryk — Zarząd Inst. Sanit. Bielsko, Z. I. S. Katowice.

V. o tytuł „Najlepszego Majstra":

I miejsce zajęli:

1) majstra budowlanego — Kołek Paweł — budowa 98 w Otmęcie ZBM Opole,

2) majstra hydraulika — Pawlaczek Kazimierz — Zarząd Inst. Sanit. Gliwice — ZIS-Katowice.
3) majstra zduńskiego — Inglot Michał — Sekcja Zduńska Odcinka robót wykończeniowych ZBM — Gliwice.
4) majstra stolarskiego — Kroczek Bernard — Stolarnia ZBM — Gliwice.
5) majstra elektryka — Musiał Antoni ZB. Nr 4 Rob. Inst. ZBM — Kraków.

VI. o tytuł „Najlepszej Brygady"

I miejsca zajęli:

1) Brygada murarska — Uby Mariana — ZBM — Szczecin,
2) „ tynkarska — Czajkowskiego Antoniego ZBM Katowice,
3) „ tynkarska ręczna zewnętrzna — Mielnickiego Michała ZBM. 5 Warszawa,
4) „ tynkarsko mechaniczna — Idczaka Jana ZBM Gdańsk,
5) „ ciesielska — Leśniewicza Zygmunta ZBM-2 Warszawa,
6) „ zbrojarska — Łąckiego Władysława ZBM — Nowa Huta,
7) „ betoniarska — Wybulta Jana ZBM — Gdańsk,
8) „ transportu wewnętrznego Sobczaka Bronisława ZBM. 5 Warszawa,
9) „ transportu zewnętrznego — Grejczyka Leona ZBM. Szczecin,
10) „ ślusarska — Frankowskiego Piotra ZBM — Wrocław,
11) „ blacharska — Jandy Józefa ZBM-2 Warszawa,
12) „ stolarska — Rzerzuta Kazimierza ZBM-6 Warszawa,
13) „ stolarska — maszynowa — Grycznera Karola ZBM — Opole,
14) „ malarska — Paszka Józefa ZBM — Bielsko,
15) „ sztukatorska — Skowrońskiego Adama ZBM-6 Warszawa,
16) „ ziemna — Urbańczyka Jana ZBM—Nowa Huta,
17) „ zduńska — Trzepałki Romana ZBM-2 Warszawa,
18) „ lastrykarska — Rowińskiego Leona ZBM-2 Warszawa,
19) „ kamieniarska — Łojka Stanisława ZBM-3 (KAM) Warszawa,
20) „ kowalska — Zawartki Jerzego ZBM — Nowa Huta,
21) „ monterów samochodowych Kotarby Leszka Zakł. Transp .Bud. Miejsk. Warszawa,
22) „ elektryków samochodowych Bochińskiego Józefa Zakł. Transp. Warszawa,
23) „ instalacji elektrycznych Wintera Alfreda ZBM — Częstochowa,
24) „ instalacji sanitarnych Kamińskiego Feliksa ZBM — Białystok,
25) „ pokroju tarcicy — Barczakowskiego Mieczysława ZBM — Gliwice.

VII. o tytuł „Najlepszego w Zawodzie".

I miejsce zajęli:

1) w zawodzie murarskim — Matuszek Ernest Budowa Nr 3 w Rybniku ZBM — Bielsko,
2) „ tynkarskim — roboty zewnętrzne — Mielnicki Michał ZBM-5 Warszawa,
3) „ tynkarskim — roboty wewnętrzne — Prochowski Kazimierz ZBM — Kraków,
4) „ ciesielskim — Krupczyński Edward ZBM — Warszawa (M.D.M.),
5) „ zbrojarskim — Kierpiec Franciszek ZBM — Warszawa (M.D.M.),
6) „ betoniarskim — Ziarno Bolesław — ZBM — Warszawa (B.O.R.),
7) „ malarskim — Klotz Hubert — ZBM-7 Warszawa,
8) „ lastrykarskim — Wieteska Stanisław ZBM-7 — Warszawa,
9) „ Terrakociarskim (płytkarskim) Lewandowski Florian ZBM — Szczecin,
10) „ blacharskim — Długosz Czesław ZBM-7 Warszawa,
11) „ dekarskim — Widera Henryk ZBM-5 W-wa,
12) „ ślusarskim — Lubus Ryszard — ZBM — Gliwice,
13) „ zduńskim — Bieńka Feliks ZBM — Gliwice,
14) „ hydraulicznym — Karcz Stanisław ZBM — Szczecin,
15) w zawodzie spawacza — Sieczka Kazimierz — ZBM — Radom,
16) „ kowalskim — Cieśliński Władysław, ZBM — Gdańsk,
17) „ odlewnika — Wasiak Józef — ZBM— Łódź,
18) „ operatora sprzętu — Kaczanowska Stanisława ZBM — Bydgoszcz,
19) „ elektryka samochodowego — Walczak Józef ZBM —Szczecin,
20) „ tokarskim — Pawełkiewicz Stefan ZBM — Szczecin,
21) „ posadzkarskim — Sztykiel Józef — ZBM-7 Warszawa,
22) „ brukarskim — Poprawa Józef ZBM — Katowice,
23) „ szlifierskim terrazzo — Banasiak Józef ZBM — Gliwice,
24) „ montera samochodowego — Kosek Zygmunt Zakł. Transp. B. M. Warszawa,
25) „ kamieniarza, montera — Popławski Henryk ZBM — Warszawa (KAM),
26) „ stolarza ręcznego — Baczyński Leon ZBM-7 Warszawa,
27) „ lakiernika samochodowego — Wójcik Jan — Zakł. Transp. B. M. Warszawa,
28) „ sztukatorskim — Czujkiewicz Adam ZBM — Warszawa (M.D.M.),
29) „ stolarza maszynowego — Siedlecki Leon Stolarnia Gliwice ZBM — Gliwice,
30) „ kamieniarza — obrabiarza — Kaczmarek Karol ZBM Warszawa (K.A.M.),
31) „ instalator — elektryk — Michoń Wacław Z. B. Nr 2 Z. I. E. Warszawa,
32) „ mechanika sprzętu — Ciara Feliks z Bazy Sprzętu ZBM — Gdańsk.

B. W Budowlanych Przedsiębiorstwach Powiatowych podległych Zarządowi B. P. P.

I. o tytuł „Najlepszego B. P. P. w Polsce".

1) I miejsce — Załoga Budowlanego Przedsiębiorstwa Powiatowego w Głogowie,
2) II miejsce — Załoga B. P .P. w Rypinie,
3) III miejsce — Załoga B. P. P. w Kutnie.

II. o tytuł „Najlepszej Brygady Budowlanej".

1) I miejsce — Brygada murarska — Wasilewskiego Mariana z Budowl. Przedsięb. Pow. Bydgoszcz.

III. o tytuł „Najlepszego Kierownika Budowy".

1) I miejsce — Kolberg Bernard z B. P. P. Bydgoszcz,
2) II miejsce — Samotia Wiktor Kier. Budowy Dźbów — B. P. P. Częstochowa,
3) III miejsce — Ulatowski Konstanty Kier. Budowy Nr 15/31 ,B. P. P. Włocławek.

IV. o tytuł „Najlepszego Majstra Budowlanego".

1) I miejsce — Lewandowski Franciszek z B. P. P. Bydgoszcz.

V. o tytuł „Najlepszego w Zawodzie".

1) murarskim — Gondko Franciszek z B. P. P. Tarnowskie Góry,
2) stolarskim — Manthaj Gustaw z B. P. P. Bydgoszcz,
3) dekarskim — Kubińscy Józef i Bronisław z B. P. P. — Głogów,
4) ciesielskim — Rybarczyk Symforian z B. P. P. — Głogów,
5) zbrojarskim — Konwiński Andrzej z B. P. P. Bydgoszcz.

Zwycięzcom współzawodnictwa II kwartału gratuluję i życzę dalszych lepszych osiągnięć.

Podległe mi przedsiębiorstwa powinny otoczyć szczególną opieką wyżej wymienionych i spopularyzować wyniki ich pracy.

Treść niniejszego okólnika podać należy do wiadomości pracowników na najbliższych naradach wytwórczych.

Minister: **R. Piotrowski**

181.

OKÓLNIK Nr 54

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 14 sierpnia 1952 r.

w sprawie zwalczania marnotrawstwa kamionki kanalizacyjnej podczas transportu i magazynowania.

(L. dz. CZZ/133/29748/52).

Z uwagi na zachodzące wypadki marnotrawstwa materiałowego na odcinku gospodarki kamionką kanalizacyjną, oraz celem wyeliminowania znacznych strat jakie powstają podczas transportu i magazynowania — zarządza się co następuje:

§ 1. Przy odbiorze kamionki kanalizacyjnej z wagonów należy bezwzględnie przestrzegać warunków odbioru podanych w Instrukcji Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego w sprawie Gospodarki i Księgowości Materiałowej, wprowadzonej Zarządzeniem Nr 95 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 9 sierpnia 1951 roku, a w szczególności §§ 10, 11, 12, 13, 16, 17 i 18 — zaleca się przy tym jak najszersze stosowanie odbioru komisyjnego.

§ 2. W przypadku stwierdzenia uszkodzeń kamionki kanalizacyjnej spowodowanych niewłaściwym załadunkiem wagonu kolejowego, lub na skutek braku zabezpieczeń w postaci przegród z desek i słomy — należy reklamować u dostawcy w trybie ustalonym właściwymi zarządzeniami.

§ 3. Wyładowanie kamionki kanalizacyjnej z wagonów kolejowych i układanie jej na środki transportowe powinno odbywać się przy zachowaniu wszelkich środków ostrożności.

§ 4. Rury i kształtki kamionkowe powinny być układane na środki transportowe w pozycji leżącej, długością rury równolegle do kierunku jazdy, w ten sposób, aby kielichy rur nie stykały się ze sobą (naprzemianlegle), przy czym kamionkę należy przekładać dostateczną ilością słomy.

Rury i kształtki kamionkowe wolno układać na środku transportowym o średnicy rur:
do 150 mm — w 5-ciu warstwach,
od 151 mm do 300 mm — w 4-ch warstwach
od 301 mm do 500 mm — w 3-ch warstwach
powyżej 500 mm — w jednej warstwie.

§ 5. Jazda środkiem transportowym z ładunkiem kamionki kanalizacyjnej powinna odbywać się ze zmniejszoną szybkością — szczególnie na drogach powodujących wstrząsy pojazdu.

§ 6. Wyładunek kamionki kanalizacyjnej powinien odbywać się z zachowaniem środków ostrożności — w miejscu składowania wskazanym przez magazyniera lub majstra prowadzącego roboty instalacyjne.

§ 7. Miejsce, przeznaczone na skład rur lub kształtek kamionkowych, powinno być uprzednio wyrównane i oczyszczone z kamieni i gruzu.

Rury magazynuje się w pozycji leżącej w sposób wskazany w § 4 okólnika, przy czym stosy powinny być zabezpieczone przez obsunięciem przy pomocy drewnianych pali wbitych w ziemię.

Rury kamionkowe o średnicy powyżej 500 mm mogą być magazynowane w pozycji stojącej (na kołnierzu).

§ 8. Dyrektorzy Centralnych Zarządów wydadzą polecenie przeszkolenia w zakresie prawidłowego obchodzenia się z kamionką personelu zatrudnionego przy załadunku i wyładunku, transporcie, magazynowaniu i instalowaniu kamionki kanalizacyjnej.

§ 9. W przypadku stwierdzenia strat i uszkodzeń kamionki kanalizacyjnej, wynikłych wskutek niestosowania przepisów okólnika, jak również stwierdzenia opieszałości lub złej woli personelu zatrudnionego przy załadunku i wyładunku, transporcie, magazynowaniu i instalowaniu kamionki kanalizacyjnej, oraz wskutek braku fachowego nadzoru przy wykonywaniu wymienionych wyżej prac — należy stosować sankcje przewidziane w Zarządzeniu Nr 135 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 21 listopada 1951 r. w sprawie racjonalnej gospodarki materiałowej oraz walki z marnotrawstwem materiałów i robót w czasie ich wykonania (Dz. Urz. M. B. M. i O. Nr 15, poz. 140).

§ 10. Okólnik jest natychmiast wykonalny.

Minister: **R. Piotrowski**

182.

OKÓLNIK Nr 56

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 sierpnia 1952 r.

(L. dz. CZZ/1-a/32559/52).

w sprawie walki z marnotrawstwem materiałów w budownictwie miejskim.

Okólnikiem Nr 18 z dnia 18 marca 1952 r. (Dz. Urz. M B. M. i O. Nr 6, poz. 64) wydałem polecenie Dyr. Naczelnym Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego i Przedsiębiorstwom B. M. wzmożenia walki z marnotrawstwem materiałów w budownictwie miejskim.

Jako środki do osiągnięcia tego celu poleciłem przede wszystkim wprowadzenie z dniem 1 kwietnia 1952 r. na wytypowanych przez Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego budowach opracowanej przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia tymczasowej instrukcji o kontroli dostaw materiałowych i zużycia materiałów, oraz ścisłe przestrzeganie instrukcji gosp. mat. na wszystkich budowach.

Celem dalszego upowszechnienia bezwzględnej walki z marnotrawstwem materiałów oraz doprowadzenia do całkowitej likwidacji marnotrawstwa materiałowego w resorcie, do czego zobowiązują Uchwały 7 Plenum KC PZPR polecam:

1. Dyrektorzy Naczelni Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego wydadzą polecenie nadzorowanym przedsiębiorstwom wprowadzenia tymczasowej instrukcji o kontroli dostaw i zużycia materiałów na wszystkich budowach, na których roboty murowe będą zaczęte po dniu 30.IX.1952 r.
2. Dyrektorzy Naczelni Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego wydadzą polecenie nadzorowanym przedsiebiorstwom nałożenia na majstrów na budowach obowiązku kontroli zużycia materiałów.
3. Dyrektorzy Naczelni Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego prześlą do dn. 10.IX.1952 r. na ręce Dyrektora Naczelnego Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego sprawozdanie, dotyczące wykonania okólnika Nr 18 wzakresie wprowadzenia z dniem 1.IV.52 r. instrukcji o kontroli dostaw i zużycia materiałów na wytypowanych budowach.

   W sprawozdaniu należy podać:
   a) na ilu budowach instrukcja została wprowadzona;
   b) jakie wyniki pod względem oszczędności materiałowych dało dotychczasowe wprowadzenie instrukcji;
   c) czy budowy do kontroli zostały wytypowane odpowiednio;
   d) na jakie trudności napotykają przedsiębiorstwa w wykonaniu instrukcji;
   e) wnioski, dotyczące uproszczeń w instrukcji, zgłoszone przez jednostki, prowadzące kontrolę na podstawie instrukcji Centr. Zarz. Zaop. Bud. Miejskiego.
4. Dyrektor Naczelny Centralnego Zarządu Zaopatrzenia B. M. przedstawi mi sprawozdanie, dotyczące dotychczasowych wyników wprowadzenia przedmiotowej instrukcji w terminie do dnia 20.X.1952 r.
5. Dyrektorzy Naczelni Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego polecą nadzorowanym przedsiębiorstwom odbycie narad wytwórczych, w okresie miesiąca września, poświęconych walce z marnotrawstwem .
   Na naradach tych podjęte zostaną zobowiązania oszczędnościowe w zakresie gospodarki materiałowej.
   Sprawozdanie z podjętych zobowiązań oszczędnościowych należy przedłożyć mi w terminie do 1 października 1952 r. za pośrednictwem Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego.

Minister w/z **A. Wolski**

183.

INSTRUKCJA Nr 9.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 16 sierpnia 1952 r.

w sprawie ograniczenia stosowania robót na trzy zmiany oraz zatrudnienia robotników w godzinach nadliczbowych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

(L. dz. D. XIII/W1/4498/52).

W wykonaniu § 5 ust. 1 i ust. 2 Uchwały 408/52 Prezydium Rządu z 24 maja 1952 r. w sprawie wzmożenia walki o oszczędność w budownictwie — polecam stosowanie nastę-

pujących zasad przy prowadzeniu robót na trzy zmiany i robót w godzinach nadliczbowych.

§ 1. Roboty na trzy zmiany mogą być prowadzone w wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych przypadkach po uzyskaniu każdorazowej zgody Ministra.

§ 2. Do przypadków uzasadniających potrzebę prowadzenia robót na trzy zmiany można zaliczyć:

a) termin oddania do użytku budów wyjątkowo ważnych,
b) konieczność prowadzenia konserwacji lub remontów bieżących sprzętu budowlanego lub taboru transportowego, efektywnie pracujących na dwie zmiany.

§ 3. Wnioski o zezwolenie na prowadzenie robót na trzy zmiany powinny być składane do Departamentu Planowania celem zaopiniowania.

§ 4. Prowadzenie robót na drugą zmianę nie może służyć za podstawę do zaliczenia kosztów dodatkowych.

§ 5. Stosowanie pracy w godzinach nadliczbowych należy ograniczyć do przypadków uzasadnionych rzeczywistą koniecznością.

§ 6. Do przypadków uzasadniających potrzebę prowadzenia robót w godzinach nadliczbowych można zaliczyć:

a) Po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra wprowadzenie pracy w godzinach nadliczbowych na budowach priorytetowych, celem dotrzymania terminów oddania tych budów do użytku.
Zezwolenia Ministra będą wydawane na określone budowy jedynie w przypadkach, gdy nie ma możliwości rozszerzenia frontu robót lub wprowadzenia drugiej zmiany oraz po porozumieniu z Zarz. Gł. Zw. Zawod
b) Konieczność prowadzenia robót bez przerwy podyktowana względami technologicznymi (przykład: betonowanie konstrukcji nośnej) względami bezpieczeństwa lub względami działania siły wyższej.
c) Konieczność przygotowania materiałów lub frontu robót dla właściwego wykorzystania czasu pracy podstawowych brygad produkcyjnych.
d) Prowadzenie robót za i wyładunkowych, gdy zaniechanie pracy w godzinach nadliczbowych mogłoby spowodować straty materialne dla przedsiębiorstwa.

§ 7. Centralny Zarząd przydziela zjednoczeniom w planach kwartalnych określoną liczbę roboczo-godzin nadliczbowych.

§ 8. Zastrzega się następujące wykorzystanie przyznanej ilości godzin nadliczbowych:

1. dla kierowników budów w 20%
dla kierowników zarządów budowlanych na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym w 30%
dla dyrektora zjednoczenia w 50%
2. Podziału godzin nadliczbowych na poszczególne budowy oraz poszczególne zarządy budowlane należy dokonywać proporcjonalnie do planu zatrudnienia.
3. Dyrektor zjednoczenia może zastrzec sobie do dyspozycji 80% funduszu godzin nadliczbowych.

§ 9. Niezależnie od obowiązków przestrzegania przepisów wynikających z powyższej instrukcji należy ściśle przestrzegać obowiązujących przepisów o czasie, pracy i trybie wprowadzania przedłużonego czasu pracy oraz pracy nocnej.

§ 10. Instrukcja obowiązuje od dnia 1 września 1952.

Minister: **R. Piotrowski**

184.

PISMO OKÓLNE Nr 92.

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 7 sierpnia 1952 r.

w sprawie obowiązku rejestracji podatkowej.

(L. dz. DV/3/1287/52).

Dla usunięcia wątpliwości i nieporozumień Ministerstwo wyjaśnia, że centralne zarządy, z wyjątkiem — w obecnym układzie organizacyjnym — Centralnego Zarządu Zaopatrzenia B. M. oraz Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, jako nadrzędne jednostki organizacyjne, w rozumieniu § 1, ust. 1, pkt. 7) uchwały Nr 100 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie rejestracji podatkowej w gospodarce uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-17 poz. 227), podlegają obowiązkowi rejestracji podatkowej.

p. o. Dyrektora Departamentu **B. Striks**

185.

PISMO OKÓLNE Nr 93.

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 9 sierpnia 1952 r.

w sprawie właściwego wykorzystania rusztowań rurowych przy robotach elewacyjnych.

(L. dz. D.VII/1/4692/52).

Dotychczasowy system równoczesnego ustawienia rusztowań rurowych wzdłuż całej elewacji, — powoduje unieruchomienie dużej ilości rusztowań na długi okres. W związku z tym, że roboty elewacyjne z reguły nie są wykonywane równocześnie na całej długości fasady, — podaje się niżej zasady ekonomicznego stosowania rusztowań rurowych, dające możliwość lepszego ich wykorzystania.

Przy robotach elewacyjnych należy front robót podzielić na odcinki robocze. — Zarusztowywać należy kolejno poszczególne odcinki. Długości poszczególnych odcinków roboczych należy obliczać w zależności od:

a) ilości pracujących tynkarzy lub kamieniarzy,
b) rodzaju tynku lub okładziny,
c) przyjętej metody pracy.

Poniższa tabela podaje orientacyjne długości odcinków zarusztowania fasad:

Lp.	System pracy	Rodzaj zaprawy		
		cementowo-wapienna	cementowa	z wapna hydraulicznego
		długość odcinka w m. b.		
1	Indywidualny	9—11	7—9	6—8
2	dwójkowy	21—26	15—20	13—18
3	trójkowy	30—42	23—32	19—25
4	dwa zespoły dwójkowe	40—55	30—40	25—35
5	trzy zespoły dwójk.	60—78	45—62	40—55

Powyższe długości przewidują zmianę miejsca pracy na pomoście roboczym nie częściej jak 4 razy w ciągu dnia roboczego. W czasie pracy zespołów tynkarskich na odcinku rusztowania Nr 1 — zespół monterski powinien montować, — w przedłużeniu odcinka pierwszego, — odcinek Nr 2. Zespoły tynkarskie po zakończeniu pracy na odcinku rusztowania Nr 1, przechodzą na zmontowany w tym czasie odcinek Nr 2. W czasie pracy tynkarzy na odcinku Nr 2 — zespół monterów rusztowań, powinien rozmontować odcinek Nr 1 i z tych elementów montować odcinek rusztowania Nr 3 — na przedłużeniu odcinka Nr 2.

Skład ilościowy zespołu monterskiego rusztowań rurowych — powinien być tak dobrany, aby zdołał rozmontować poprzedni i zmontować następny odcinek rusztowania w czasie wykonywania robót przez tynkarzy na odcinku środkowym.

Wykorzystując rusztowania w sposób kolejnego montowania odcinków roboczych można wykonać roboty elewacyjne dowolnej długości minimalną ilością rusztowań.

Np. dla tynkowania zaprawą cementową-wapienną — fasady o wysokości 20 m. — jednym zespołem dwójkowym — (patrz tabela lp. 2) należy użyć na 2 odcinki robocze około 1.000 m² rusztowań rurowych.

Przy montażu poszczególnych odcinków rusztowań rurowych, należy się ściśle kierować instrukcją ib. Centrali Sprzętu Budownictwa Nr 80.

p. o. Dyrektor Departamentu **M. Ossowiecki**

186.

PISMO OKÓLNE Nr 94.

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 9 sierpnia 1952 r.

w sprawie szerszego stosowania szkła budowlanego.

(L. dz. D.VII/3/6483/52).

W związku z dużymi zapasami szkła budowlanego zaleca się przystąpić do szerszego stosowania elementów szklanych w budownictwie, w drodze uwzględniania w nowo opracowanych projektach oraz zastępowania innych materiałów elementami szklanymi w obiektach rozpoczętych.

Orientacyjnie podaje się asortymenty szkła budowlanego, które są w każdej chwili do otrzymania za pośrednictwem C. H. M. B.

1.	płytki posadzkowe	160 × 160 × 25 mm
	" "	200 × 200 × 30 mm
2.	dachówki	395 × 205 mm i 398 × 215 mm
3.	rotalithy	144 × 100 mm
4.	cegła rotalith pusta	250 × 125 × 80 mm
	" " "	125 × 125 × 80 mm
	" " "	242 × 92 × 60 mm
	" " "	120 × 92 × 60 mm
5.	cegła pełna	248 × 124 × 44 mm
	" "	124 × 124 × 44 mm
6.	luxfery	150 × 150 × 65 mm
		150 × 150 × 42 mm
		200 × 200 × 50 mm
7.	pustaki do klejenia	200 × 200 × 35 mm
		200 × 200 × 25 mm
		250 × 130 × 50 mm

Departament Techniki zaleca stosowanie posadzek z płytek szklanych w pływalniach, łaźniach, łazienkach w domach mieszkalnych, stadionach sportowych, w przemysłowych pomieszczeniach jak mleczarnie, laboratoria itp., w których nie ma ciężkiego ruchu towarów. W wielu wypadkach mogą one zastąpić posadzki terracotowe wszędzie tam, gdzie są one zaprojektowane, lecz jeszcze nie wykonane.

W budownictwie mieszkaniowym i przemysłowym użycie cegieł rotalithowych, luxferów i pustaków szklanych może być z powodzeniem stosowane w klatkach schodowych, ściankach działowych, przy oświetleniu górnym itp.

Podaje się również do wiadomości, że Instytut Techniki Budowlanej, w celu zainteresowania ogółu projektantów konstrukcjami z użyciem szkła fasonowego, opracował specjalny podręcznik pt. „Szkło w Budownictwie", który niebawem ukaże się w sprzedaży.

p. o. Dyrektor Departamentu **M. Ossowiecki**

187.

PISMO OKÓLNE Nr 100.

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 sierpnia 1952 r.

w sprawie ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym.

(L. dz. D.V/3/1381/52).

Ustalone przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń i zatwierdzone przez Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli warunki szczególne ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym — ujęte w piśmie P. Z. U. z dnia 28 lipca 1952 r. Nr 717/52/1716/1892 — Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Finansowy podaje do wiadomości i stosowania przez nadzorowane jednostki.

Treść wyżej wymienionego pisma P. Z. U. uzupełnia się następującymi wyjaśnieniami:

1. Dla wszystkich przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli ustalona została jednolita stopa składki ubezpieczeniowej w wysokości 0,2‰ (dwie dziesiąte promille).
2. Dla obliczenia należnej za ubezpieczenie i przypadającej do zapłaty składki służy opracowany przez P. Z. U. wzór druku miesięcznego zgłoszenia obrotów i zawiadomienia o przekazaniu składki. Pisma w/g tego wzoru należy przesyłać do właściwej Dyrekcji Wojewódzkiej P. Z. U. przekazując jednocześnie obliczoną jak wyżej składkę za dany miesiąc.
3. Zgłaszanie miesięcznych obrotów i przekazywanie należności za ubezpieczenie powinno być dokonywane regularnie i najpóźniej w dwa miesiące po upływie miesiąca obrachunkowego. Obroty ewent. jeszcze niezgłoszone do P. Z. U. należy zgłosić bezzwłocznie, oddzielnie za każdy miesiąc.
4. Prekluzyjny termin zgłoszenia do P. Z. U. zaległych szkód upływa z dniem 30 września 1952 r. Dotychczas niezgłoszone szkody należy zgłosić niezwłocznie.
5. Ustalony zakres pokrycia (rodzaj ubezpieczonych ryzyk) obowiązuje wszystkie przedsiębiorstwa, a zgłoszony już przez niektóre przedsiębiorstwa inny zakres pokrycia powinien być skorygowany dodatkowym wnioskiem.
6. Dane cyfrowe dotyczące ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym wnosić należy na karty statystyczne (kartoteka ubezpieczeń wzór CE2) zgodnie z § 12, pkt. 2 lit. c, ustęp ostatni, instrukcji Nr 2 P. K. P. G. z dnia 21 sierpnia 1950 r. w sprawie sprawozdawczości.
   Za wartość ubezpieczonych transportów (suma ubezpieczenia) przyjmuje się wartość zgłaszanych co miesiąc do P. Z. U. obrotów wg zasad ustalonych w załączonych warunkach szczególnych. Liczba polis pokrywa się z ilością zawartych umów ubezpieczenia.
7. W sprawozdaniach kwartalnych ze stanu ubezpieczeń, w części dotyczącej ubezpieczeń mienia w transporcie krajowym (cargo), należy wykazywać obroty tych ubezpieczeń nawet wówczas, gdy P. Z. U. nie dostarczył jeszcze polisy.
8. Ubezpieczeń transportowych casco (gdyby takie umowy były zawierane przez niektóre przedsiębiorstwa) nie należy w sprawozdaniach łączyć z ubezpieczeniami transportowymi cargo.

Departament Finansowy zwraca uwagę na konieczność dopilnowania przez Centralne Zarządy (Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych), aby treść polis, które będą dostarczone przez organa P. Z. U. zgodna była z ustalonymi warunkami szczególnymi.

Departament Finansowy prosi o nadesłanie wykazu przedsiębiorstw, w których ewent. zastosowany będzie sposób procentowego określenia wartości przedmiotów wyłączonych z ubezpieczenia, oraz o podanie w nim wysokości ustalonego przez te przedsiębiorstwa i zatwierdzonego przez Centralny Zarząd procentu.

p. o. Dyrektor Departamentu **B. Striks**

188.

PISMO OKÓLNE Nr 101.

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 27 sierpnia 1952 r.

w sprawie pokrywania kosztów wykonania prototypów.

(L. dz. DV/3/1407/52).

Dla uniknięcia wątpliwości i nieporozumień przy pokrywaniu kosztów wykonania prototypów, w związku z realizacją pracowniczych wynalazków, oraz udoskonaleń technicznych i usprawnień, Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Finansowy wyjaśnia, że koszty te pokrywa z reguły zakład pracy, który zleca wykonanie prototypu bez względu na to, czy prototyp jest wykonany we własnych warsztatach zlecającego zakładu pracy, czy też w warsztatach obcych.

Zlecenia na wykonanie prototypów kierowane do Centralnego Zarządu Sprzętu i Mechanizacji B. M., w każdym przypadku, muszą być opłacone przez zakład pracy zlecający wykonanie.

Departament Finansowy przypomina, że — zgodnie z obowiązującymi przepisami — koszty nabycia lub wytworzenia prototypów w przedsiębiorstwach i zakładach czynnych mogą być pokrywane wyłącznie z ich środków obrotowych. Natomiast takie wydatki w nowopowstających przedsiębiorstwach i zakładach są pokrywane w ramach wydatków organizacyjno-rozruchowych tych przedsiębiorstw i zakładów.

p. o. Dyrektor Departamentu **B. Striks**

Komunikat I

W Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ogłoszono:

W Nr 33 z 23 lipca 1952 r. poz. 232 Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej; poz. 233 ustawę konstytucyjną i przepisy wprowadzające Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W Nr 34 z 31.VII.52, poz. 234 ustawę z 10.VII.52 o prawie autorskim; poz. 235 ustawę z 10.VII.52 o zmianie organizacji władz i instytucji w dziedzinie budownictwa;

poz. 237 rozporządzenie Rady Ministrów z 9.VII.52 zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z 23.VI.51 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego;

poz. 240 rozporządzenie Rady Ministrów z 10.VII.52 w sprawie zakresu działania Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

W Nr 35 z 5.VIII.52 poz. 246 ustawę z 1.VIII.52 ordynacją wyborczą do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej;

poz. 247 uchwałę Rady Państwa z 5.VIII.52 o zarządzeniu wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-60 z 14.VII.52 poz. 912 Zarządzenie Ministra Finansów z 20.VI.52 w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu Państwa; o

poz. 913 Zarządzenie Ministra Finansów z 30.VI.52 w sprawie opracowania projektu budżetu Państwa na r. 1953;

poz. 914 zarządzenie Ministra Finansów z 30.VI.52 w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych.

W Nr A-61 z 18.VII.52 poz. 924 uchwałę Nr 437 Rady Ministrów z 24.V.52 o zmianie instrukcji Nr 4 w sprawie uposażenia przewodniczących, zastępców przewodniczących i sekretarzy prezydiów rad narodowych;

poz. 925 uchwałę Nr 438 Prezydium Rządu z 24.V.52 w przedmiocie ilości członków prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi;

poz. 926 zarządzenie Ministra Finansów z 29.V.52 w przedmiocie stosowania instrukcji w sprawie zasad i trybu dokonywania zmian w rocznych planach pokrycia finansowego inwestycji na r. 1952;

poz. 931 zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 24.VI.52 zmieniające zarządzenia o miesięcznych kartach eksploatacyjnych pojazdów mechanicznych ;

poz. 933 instrukcja Ministra Finansów z 27.V.52 w sprawie biurowości i prowadzenia akt rejestru przedsiębiorstw państwowych.

W Nr A-62 z 21.VII.52 poz. 936 uchwałę Nr 521 Rady Ministrów z 1.VII.52 w sprawie struktury organizacyjnej PKPG oraz Centr. Urzędu Gospodarki Materiałowej;

poz. 937 uchwałę Nr 525 Rady Ministrów z 1.VII.52 w sprawie zmiany tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Przemysłu Maszynowego;

poz. 939 uchwałę Nr 513 Prezydium Rządu z 1.VII.52 w sprawie trybu zatwierdzania wewnętrznych prac statystyczno-sprawozdawczych;

poz. 940 zarządzenie Nr 108 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego PKPG z 23.V.52 w sprawie właściwego zatrudnienia absolwentów zasadniczych szkół zawodowych;

poz. 943 zarządzenie Nr 160 Prezesa Rady Ministrów z 8.VII.52 w sprawie wydawania Dziennika Urzędowego Wymiaru Sprawiedliwości;

poz. 944 zarządzenie Nr 163 Prezesa Rady Ministrów z 10.VII.52 w sprawie nadania niektórym organom władzy uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego.

Komunikat II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 165

z 5.VIII.52 L. dz. D. II/W3/37/52 w sprawie opracowania bilansu i zapotrzebowania na r. 1953 fachowych kadr z wyższym i średnim wykształceniem.

Zarządzenie Ministra Nr 166

z 7.VIII.52 L. dz. Z. B. P. P./8928/D/107/52 w sprawie zmiany instrukcji w sprawie gospodarki i księgowości materiałowej.

Zarządzenie Ministra Nr 167

z 7.VIII.52 L. dz. DI/2/8060/52 w sprawie opracowania projektów planów przedsiębiorstw budowlano-montażowych na r. 1953.

Zarządzenie Ministra Nr 168

z 14.VIII.52 L. dz. CZZ/60/26745/52 w sprawie wykonania przewozów towarowych środkami żeglugi śródlądowej w II półroczu 1952 r.

Zarządzenie Ministra Nr 169

w sprawie premiowania pracowników zatrudnionych w wykonawstwie budowlano-montażowym za oddanie do użytku obiektów ważnych dla gospodarki narodowej.

Zarządzenie Ministra Nr 171

z 8.VIII.52 L. dz. DV/3/1357/52 w sprawie trybu i terminów sporządzania faktur przejściowych i końcowych oraz ich formy (ogłoszone będzie w Monitorze Polskim).

Zarządzenie Ministra Nr 172

z 20.VIII.52 L. dz. GM/3/7295/52 w sprawie zniesienia Delegatury Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego w Łodzi.

Zarządzenie Ministra Nr 174

z 30.VIII.52 L. dz. DVI/1/1071/52 w sprawie branżowego planu kont na r. 1953 dla Centralnych Warsztatów Sprzętu Budownictwa Miejskiego.

Okólnik Ministra Nr 55

z 18.VIII.52 L. dz. DII/W3-35/7896 w sprawie rekrutacji na II kurs Instruktorów Budownictwa Wiejskiego.

Okólnik Ministra Nr 57

z 2.IX.52 L. dz. DVII/5/52 w sprawie rozwijania zobowiązań produkcyjnych dla poparcia czynem manifestu Frontu Narodowego, wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Ludowej oraz uczczenia XIX zjazdu WKP(b) i 35-ej rocznicy Rewolucji Październikowej.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 84

z 14.VII.52 L. dz. DI/1/4312/52 w sprawie sporządzenia projektów planu na 1953 r.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 86

z 24.VII.52 L. dz. DVII/3/600/52 w sprawie organizacji walki z grzybem domowym.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 89

z 31.VII.52 L. dz. DVII/6/4979/52 w sprawie wystawiania faktur przejściowych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 90

z 7.VIII.52 L. dz. XIII/1/4323/52 w sprawie zapewnienia właściwych warunków pracy i bytowania nowozwerbowanym.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 91

z 8.VIII.52 L. dz. DIV/268/0/1 w sprawie zamknięć rachunkowych i bilansów z wykonania budżetu centralnego na r. 1951.

Akty te rozesłane zostały w odbitkach sporządzonych na powielaczu.

Komunikat III

W ostatnim czasie ukazały się w druku i są w sprzedaży w księgarniach technicznych „Domu Książki Polskiej" lub bezpośrednio w PKN Al. Stalina 7 Warszawa, szereg ważnych dla budownictwa norm budowlanych a w szczególności:

PN/B — 02009 Obciążenie w obliczeniach Statycznych. Obciążenia stałe i użytkowe.

PN/B — 02010 Obciążenia w obliczeniach Statystycznych. Obciążenia śniegiem.

zamiast dotychczasowej PNB — 198 obciążenie w obliczeniach statycznych.

PN/B — 03000 Cement portlandzki 250 Warunki techniczne.

PN/B — 030001 Cement portlandzki 350 Warunki techniczne.

PN/B — 030002 Cement portlandzki 400 Warunki techniczne.

PN/B — 030003 Cement murarski 150 Warunki techniczne.

PN/B — 030005 Cement hutniczy 250 Warunki techniczne.

PN/B — 03200 Konstrukcje stalowe. Obliczenia statyczne i projektowanie (zamiast dotychczasowej PN/B — 190).

PN/B — 06250 Roboty betonowe i żelbetowe warunki techniczne wykonywania (zamiast dotychczasowej PN/B — 196).

Ponadto ukazały się w druku i można otrzymać w PKN — zmiany i uzupełnienia do PN/B — 03260. „Konstrukcje żelbetowe. Obliczenia statyczne i projektowanie", które unieważniają Errata do PN/B — 03260 I wyd.

Errata te zawierają istotne uzupełnienia do p. 10 I normy.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Al. Stalina 26.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 18 zł., półroczna — 10 zł. 50 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 378 — 412 — 18 część 21, dział 5 rozdział 24 § 3 wpływy z wydawnictw.—

Cena 1 zł 65 gr.

ODBIORCA: **Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.**

Drukarnia Akcydensowa, W-wa. Tamka 3 4.000. Zam. 2474 z dn. 8.IX.52. Podpisano do druku 22.IX.52. druk. ukończono 25.IX.52. Objętość 1 ark. druk. Pap. druk. sat. kl. VII. A1/60 3-B-26250